

Haansken

Jildou zal mit Pake naor de slaachter om vleis.
 'le moe'n wel een musse op', zegt Pake,
 'en een sjale omme en haansken an.
 Want et is slim koold.'
 'Nee!', ropt Jildou, 'wil ik niet! Ik vien et hiete!
 'le moe'n et zels mar weten!', zegt Pake,
 'ik kliede mi'j ál lekker waarm an.'
 Pake en Jildou lopen naor de slaachter.
 'Pake, ik vien et aenlik toch wel koold', zegt Jildou.
 'Ziej' now wel!', zegt Pake,
 'weej' wat? le meugen mien musse op.
 En mien sjaal omme.
 En mien haansken an.'
 Ha! Now is Jildou lekker waarm.
 Pake zien haansken bin et mooiste!
 Hiele grote pake-hanen het Jildou now!
 Et bin grote moonsters!
 Et iene moonster bit et aandere moonster!
 En de aandere bit weeromme!
 'Evenpies deurlopen, Jildou', zegt Pake.
 Now is Pake koold.
 'Mar de moonsters willen grös eten', zegt Jildou.
 En de moonsters willen drinken uut een waeterpoele.
 En over een muurtien lopen.
 Pake zocht.
 De moonsters willen ok in Pake zien billen bieten!
 En evenpies mit poesien praoten.
 'Kom now!', prottelt Pake, 'ik bevries!'

Dan bin ze bi'j de slaachter.
 Pake koopt wossies.
 'Wil ie ok een stokkien vleis?', vragt de slaachter
 an Jildou.
 Dat wil Jildou wel.
 'De moonsters lussen hiel graeg vleis!', ropt ze.
 Ja heur.
 De moonsters kriegten allebeide een plakkien
 boterhamwost.
 Dan staon ze weer buten.
 'Brrrrrr', dot Pake.
 'Pake,' zegt Jildou, 'de moonsters vienen et vleis
 toch niet zo lekker.'
 Die stokkies vleis mag Pake wel opeten.
 Zo.
 Het Pake ok wat.

